Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 4ης Ιουνίου 2013 *

«Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου πολίτη της Ένωσης στο έδαφος κράτους μέλους για λόγους δημόσιας ασφάλειας — Άρθρο 30, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας — Υποχρέωση ενημερώσεως του ενδιαφερομένου πολίτη σχετικά με την αιτιολογία της συγκεκριμένης αποφάσεως — Κοινοποίηση αντίθετη προς το συμφέρον ασφάλειας του κράτους — Θεμελιώδες δικαίωμα για πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία»

Στην υπόθεση C-300/11,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) με απόφαση της 19ης Μαΐου 2011, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2011, στο πλαίσιο της δίκης

ZZ

κατά

Secretary of State for the Home Department,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (εισηγητή), Γ. Αρέστη, M. Berger και E. Jarašiūnas, προέδρους τμήματος, E. Juhász, J.-C. Bonichot, M. Safjan, D. Šváby και A. Prechal, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Ιουνίου 2012,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— ο ZZ, εκπροσωπούμενος από τον H. Southey, QC, S. Cox, barristers, εκπροσωπούμενοι από τον R. Singh solicitor,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την S. Behzadi-Spencer, επικουρούμενη από τον T. Eicke, barrister,

— η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Hadroušek,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και B. Beaupère-Manokha,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Palatiello, avvocato dello Stato,

— η Σλοβακική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την B. Ricziová,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την C. Tufvesson και τον M. Wilderspin,

— η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ, εκπροσωπούμενη από τους X. Lewis και G. Mathisen καθώς και εκπροσωπούμενη από τη F. Cloarec,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η υπό κρίση αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77, και διορθωτικά ΕΕ L 229, σ. 35, και ΕΕ 2005, L 197, σ. 34), ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

2 Η υπό κρίση αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς μεταξύ του ZZ και του Secretary of State for the Home Department (στο εξής: Secretary of State) με αντικείμενο την απόφαση του δεύτερου να απαγορεύσει την είσοδο του πρώτου στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας για λόγους δημόσιας ασφάλειας.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Το κεφάλαιο VI της οδηγίας 2004/38 περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τον περιορισμό από τα κράτη μέλη του δικαιώματος εισόδου και διαμονής των πολιτών της Ένωσης για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

4 Το άρθρο 27, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 ορίζει:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν περιορισμούς στην ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης και των μελών της οικογένειάς τους, ανεξαρτήτως ιθαγένειας, για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας. Η επίκληση των λόγων αυτών για την εξυπηρέτηση οικονομικών σκοπών απαγορεύεται.»

5 Το άρθρο 30, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας ορίζει:

«1. Κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στους ενδιαφερόμενους κατά τρόπο που να τους επιτρέπει να κατανοήσουν το περιεχόμενο και τις συνέπειες της απόφασης.

2. Οι ακριβείς λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά γνωστοποιούνται πλήρως και εγγράφως στον ενδιαφερόμενο, εκτός αν λόγοι ασφαλείας του κράτους αντιτίθενται στην κοινοποίηση.»

6 Το άρθρο 31, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2004/38 ορίζει τα εξής:

«1. Οι ενδιαφερόμενοι έχουν πρόσβαση σε δικαστικές και, ενδεχομένως, διοικητικές διαδικασίες προσφυγών στο κράτος μέλος υποδοχής, προκειμένου να προσβάλλουν ή να ζητήσουν την αναθεώρηση απόφασης η οποία έχει ληφθεί εις βάρος τους για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας.

[…]

3. Οι διαδικασίες προσφυγών επιτρέπουν τον έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης καθώς και των γεγονότων και των περιστάσεων επί των οποίων βασίζεται το προτεινόμενο μέτρο. Εξασφαλίζουν επίσης ότι η απόφαση δεν είναι δυσανάλογη, ιδίως σε σχέση με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 28.»

Το αγγλικό δίκαιο

Είσοδος και απαγόρευση εισόδου στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου

7 Η κανονιστική πράξη του 2006 περί μεταναστεύσεως (Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος) [Immigration (European Economic Area) Regulations 2006, στο εξής: κανονιστική πράξη περί μεταναστεύσεως] μεταφέρει στο αγγλικό δίκαιο την οδηγία 2004/38. Κατά το άρθρο 2 της εν λόγω κανονιστικής πράξεως:

«(1) Για τον σκοπό της παρούσας κανονιστικής πράξεως, νοείται ως:

[…]

“απόφαση ΕΟΧ [Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος]” κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει της παρούσας κανονιστικής πράξεως που αφορά:

(a) το δικαίωμα εισόδου στο Ηνωμένο Βασίλειο,

[…]»

8 Κατά το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 5, της εν λόγω κανονιστικής πράξεως:

«(1) Πρέπει να επιτρέπεται η είσοδος στο Ηνωμένο Βασίλειο σε πολίτη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), εφόσον αυτός επιδείξει, κατά την άφιξή του, έγκυρο δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριο που εκδόθηκε από άλλη χώρα του ΕΟΧ.

[…]

(5) Σε κάθε περίπτωση, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη του άρθρου 19, παράγραφος 1 [...].»

9 Το τιτλοφορούμενο «Απαγόρευση εισόδου στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου και απέλαση» άρθρο 19 της κανονιστικής αυτής πράξεως ορίζει στην παράγραφο 1:

«Δεν επιτρέπεται σε πρόσωπο να εισέλθει στο Ηνωμένο Βασίλειο κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, εάν η απαγόρευση εισόδου δικαιολογείται για λόγους δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας υγείας σύμφωνα με το άρθρο 21.»

10 Το άρθρο 25 της κανονιστικής αυτής πράξεως προβλέπει:

«(1) Για τους σκοπούς του παρόντος μέρους, ισχύουν οι παρακάτω ορισμοί:

[…]

"Επιτροπή" η επιτροπή του νόμου του 1997 για την ειδική επιτροπή εφέσεων σε υποθέσεις μεταναστεύσεως (Special Immigration Appeals Commission Act 1997, στο εξής: SIAC)·

[…]»

11 Το άρθρο 28 της κανονιστικής πράξεως περί μεταναστεύσεως προβλέπει:

«(1) Ενώπιον της επιτροπής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή κατά αποφάσεως ΕΟΧ στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 ή 4.

[…]

(4) Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται εάν ο Secretary of State πιστοποιήσει ότι η απόφαση ΕΟΧ εκδόθηκε, ολικώς ή μερικώς, βάσει πληροφοριών οι οποίες, κατά την άποψή του, δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθούν

(a) για λόγους που ανάγονται στην εθνική ασφάλεια,

[…]

(8) Ο νόμος του 1997 για την ειδική επιτροπή εφέσεων σε υποθέσεις μεταναστεύσεως [Special Immigration Appeals Commission Act 1997, (στο εξής: νόμος SIAC)] εφαρμόζεται στις προσφυγές που ασκούνται ενώπιον της [SIAC] βάσει της παρούσας κανονιστικής πράξεως, ακριβώς όπως εφαρμόζεται στις προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 2 του εν λόγω νόμου, οσάκις εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του προαναφερθέντος άρθρου (προσφυγή κατά αποφάσεως σε υπόθεση μεταναστεύσεως), με την εξαίρεση του σημείου i της εν λόγω παραγράφου.»

Οι κανόνες που εφαρμόζονται σε προσφυγή κατά αποφάσεως περί απαγορεύσεως εισόδου

12 Δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, του νόμου SIAC, η επιτροπή πρέπει να είναι ανώτερο τακτικό δικαστήριο.

13 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1, 3 και 6, του νόμου αυτού προβλέπει:

«(1) Ο Lord Chancellor μπορεί να θεσπίσει κανόνες […]

[...]

(3) Οι κανόνες του προηγούμενου άρθρου μπορούν, μεταξύ άλλων:

(a) να προβλέπουν ότι η ενώπιον της [SIAC] διαδικασία μπορεί να διεξαχθεί χωρίς να γνωστοποιηθούν στον προσφεύγοντα όλες οι λεπτομέρειες των λόγων της αποφάσεως η οποία αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής,

[…]

(6) Κατά την εκπόνηση των κανόνων του παρόντος άρθρου, ο Lord Chancellor λαμβάνει κυρίως υπόψη:

(a) την ανάγκη να διασφαλισθεί ότι οι αποφάσεις που αποτελούν αντικείμενο προσφυγής ελέγχονται προσηκόντως, και

(b) την ανάγκη να διασφαλισθεί ότι δεν γνωστοποιούνται πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το γενικό συμφέρον.»

14 Το άρθρο 6 του νόμου SIAC προβλέπει τον διορισμό ειδικών δικηγόρων. Συναφώς, η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου ορίζει ότι ο Attorney General μπορεί να διορίσει ένα πρόσωπο το οποίο έχει άδεια να παρίσταται ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales), «προκειμένου να εκπροσωπεί τα συμφέροντα ενός προσφεύγοντος καθ' όλη τη διαδικασία ενώπιον της SIAC από την οποία αποκλείονται ο προσφεύγων και κάθε νόμιμος εκπρόσωπός του». Η παράγραφος 4 του εν λόγω άρθρου προβλέπει, επιπλέον, ότι το πρόσωπο αυτό «δεν ευθύνεται έναντι του προσώπου του οποίου έχει αναλάβει την εκπροσώπηση των συμφερόντων».

15 Ο κανονισμός διαδικασίας του 2003 της ειδικής επιτροπής εφέσεων σε υποθέσεις μεταναστεύσεως [Special Immigration Appeals Commission (Procedure) Rules 2003, στο εξής: κανονισμός διαδικασίας της SIAC] ορίζει στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3:

«(1) Κατά την άσκηση των καθηκόντων της, η SIAC διασφαλίζει ότι δεν δημοσιοποιούνται πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το συμφέρον εθνικής ασφάλειας […].

(3) Υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, η SIAC πρέπει να είναι πεπεισμένη ότι τα στοιχεία που διαθέτει της επιτρέπουν να αποφανθεί κατά ικανοποιητικό τρόπο επί της υποθέσεως.»

16 Το άρθρο 10 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC προβλέπει:

«(1) Οσάκις ο Secretary of State προτίθεται να αντιταχθεί σε μια προσφυγή, πρέπει να καταθέσει στη [SIAC]:

(a) δήλωση περιέχουσα τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίζει την αντίθεσή του στην προσφυγή, και

(b) κάθε γνωστό σε αυτόν ελαφρυντικό στοιχείο.

(2) Εφόσον ο Secretary of State δεν εκφράσει αντίρρηση κατά της κοινοποιήσεως της δηλώσεως στον προσφεύγοντα ή στον εκπρόσωπό του, πρέπει να κοινοποιήσει αντίγραφό της στον προσφεύγοντα ταυτοχρόνως με την κατάθεσή της στη [SIAC].

(3) Οσάκις ο Secretary of State εκφράζει αντίρρηση κατά της κοινοποιήσεως στον προσφεύγοντα ή στον εκπρόσωπό του της βάσει της παραγράφου 1 κατατεθείσας δηλώσεως, εφαρμόζονται τα άρθρα 37 και 38.»

17 Σε ό,τι αφορά τα καθήκοντα του ειδικού δικηγόρου, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 6 του νόμου SIAC, το άρθρο 35 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC ορίζει τα εξής:

«Τα καθήκοντα του ειδικού δικηγόρου συνίστανται στην εκπροσώπηση των συμφερόντων του προσφεύγοντος:

(a) μέσω της υποβολής παρατηρήσεων στη [SIAC] σε κάθε ακροαματική διαδικασία από την οποία αποκλείονται ο προσφεύγων και οι εκπρόσωποί του,

(b) μέσω της προσκομίσεως αποδεικτικών στοιχείων και της κατ' αντιμωλία εξετάσεως μαρτύρων κατά τις ακροαματικές αυτές διαδικασίες, και

(c) μέσω της υποβολής γραπτών παρατηρήσεων στη [SIAC].»

18 Σε ό,τι αφορά την επικοινωνία μεταξύ του προσφεύγοντος και του ειδικού δικηγόρου, το άρθρο 36 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC ορίζει:

«(1) Ο ειδικός δικηγόρος δύναται να επικοινωνεί με τον προσφεύγοντα ή τον εκπρόσωπό του οποτεδήποτε προτού του κοινοποιήσει ο Secretary of State στοιχεία, ως προς την κοινοποίηση των οποίων στον προσφεύγοντα εξέφρασε αντίρρηση.

(2) Μετά την εκ μέρους του Secretary of State κοινοποίηση στον ειδικό δικηγόρο στοιχείων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο ειδικός δικηγόρος δεν μπορεί να επικοινωνήσει με οιοδήποτε πρόσωπο σχετικά για κάποιο ζήτημα που αφορά τη διαδικασία, εκτός των περιπτώσεων της παραγράφου 3 ή της παραγράφου 6, στοιχείο b, ή σύμφωνα με οδηγία που εξέδωσε η [SIAC] απαντώντας σε αίτηση που υποβλήθηκε βάσει της παραγράφου 4.

(3) Ο ειδικός δικηγόρος μπορεί, χωρίς οδηγίες της [SIAC], να επικοινωνεί αναφορικά με τη διαδικασία με:

(a) τη [SIAC],

(b) τον Secretary of State, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ενεργεί στο όνομά του,

(c) τον αρμόδιο δικαστή, ή κάθε άλλο πρόσωπο που ενεργεί στο όνομά του,

(d) κάθε άλλο πρόσωπο, εξαιρουμένου του προσφεύγοντος ή του εκπροσώπου του, με το οποίο είναι απαραίτητο να επικοινωνεί, για διοικητικούς σκοπούς, αναφορικά με ζητήματα που δεν άπτονται της ουσίας της διαδικασίας.

(4) Ο ειδικός δικηγόρος δύναται να ζητήσει από τη [SIAC] οδηγίες που του επιτρέπουν να επικοινωνεί με τον προσφεύγοντα ή τον εκπρόσωπό του ή κάθε άλλο πρόσωπο.

(5) Όταν ο δικηγόρος ζητεί οδηγίες βάσει της παραγράφου 4,

(a) η [SIAC] πρέπει να κοινοποιήσει την αίτηση στον Secretary of State, και

(b) ο Secretary of State πρέπει, εντός προθεσμίας που θέτει η [SIAC], να καταθέσει στη [SIAC] και να κοινοποιήσει στον ειδικό δικηγόρο κάθε αντίρρηση ως προς την προτεινόμενη κοινοποίηση ή ως προς τη μορφή υπό την οποία προτείνεται να πραγματοποιηθεί αυτή.

(6) Η παράγραφος 2 δεν απαγορεύει στον προσφεύγοντα να επικοινωνεί με τον ειδικό δικηγόρο αφότου ο Secretary of State του κοινοποιήσει στοιχεία όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, όμως

(a) ο προσφεύγων μπορεί να επικοινωνεί με τον ειδικό δικηγόρο μόνον εγγράφως και μέσω νομίμου εκπροσώπου, και

(b) ο ειδικός δικηγόρος μπορεί να προβεί στην επικοινωνία μόνον σύμφωνα με τις οδηγίες της [SIAC], ελλείψει δε τέτοιων οδηγιών, μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να αποστείλει γραπτή απόδειξη παραλαβής στον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος.»

19 Το άρθρο 37 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC ορίζει τους όρους «απόρρητα στοιχεία» και ορίζει συναφώς τα ακόλουθα:

«(1) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως “απόρρητα στοιχεία” νοούνται:

(a) στοιχεία που ο Secretary of State προτίθεται να επικαλεσθεί σε οιαδήποτε διαδικασία ενώπιον της [SIAC],

(b) στοιχεία που καταρρίπτουν τα επιχειρήματά του ή είναι προς όφελος του προσφεύγοντος, ή

[...]

και ως προς την κοινοποίηση των οποίων στον προσφεύγοντα ή στον εκπρόσωπό του εκφράζει αντιρρήσεις.

(2) Ο Secretary of State δεν μπορεί να επικαλεσθεί απόρρητα στοιχεία εάν δεν έχει διορισθεί ειδικός δικηγόρος για να εκπροσωπήσει τα συμφέροντα του προσφεύγοντος.

(3) Οσάκις ο Secretary of State οφείλει, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 2, ή του άρθρου 10 A, παράγραφος 8, να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα απόρρητα στοιχεία ή προτίθεται να επικαλεσθεί τέτοια στοιχεία και έχει διορισθεί ειδικός δικηγόρος, ο Secretary of State πρέπει να καταθέσει στη [SIAC] και να κοινοποιήσει στον ειδικό δικηγόρο:

(a) αντίγραφο των απορρήτων στοιχείων, εφόσον δεν το έχει ακόμα πράξει,

(b) δήλωση που να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους αντιτίθεται στην κοινοποίησή τους, και

(c) εφόσον και στο μέτρο που είναι δυνατόν να το πράξει δίχως να κοινοποιήσει πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το γενικό συμφέρον, περιγραφή των στοιχείων υπό μορφή δυνάμενη να κοινοποιηθεί στον προσφεύγοντα.

(4) Ο Secretary of State πρέπει, ταυτοχρόνως με την κατάθεσή του, να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα κάθε περιγραφή που κατατίθεται σύμφωνα με την παράγραφο 3, στοιχείο c.

(4A) Οσάκις ο Secretary of State κοινοποιεί στον ειδικό δικηγόρο απόρρητα στοιχεία που απέκρυψε για λόγους διαφορετικούς από εκείνους που άπτονται του επαγγελματικού απορρήτου,

(a) πρέπει να καταθέσει τα στοιχεία στη [SIAC] δίχως απαλείψεις, επεξηγώντας τους λόγους των τροποποιήσεων, και

(b) η [SIAC] πρέπει να δώσει στον Secretary of State οδηγία αναφορικά με τα σημεία που μπορούν να απαλειφθούν.

(5) Ο Secretary of State μπορεί, με την έγκριση της [SIAC] ή τη συγκατάθεση του ειδικού δικηγόρου, να τροποποιήσει ή να συμπληρώσει ανά πάσα στιγμή τα έγγραφα που κατατέθηκαν κατ’ εφαρμογή του παρόντος άρθρου.»

20 Ως προς την εξέταση των αντιρρήσεων του Secretary of State, το άρθρο 38 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC ορίζει:

«(1) Οσάκις ο Secretary of State εκφράζει αντίρρηση δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 5, στοιχείο b, ή του άρθρου 37, η [SIAC] οφείλει να λάβει απόφαση περί αποδοχής ή μη της αντιρρήσεως σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

(2) Η [SIAC] πρέπει να ορίσει ακροαματική διαδικασία προκειμένου να δοθεί στον Secretary of State και στον ειδικό δικηγόρο η δυνατότητα να υποβάλουν προφορικές παρατηρήσεις […].

[…]

(5) Οι ακροαματικές διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα δυνάμει του παρόντος άρθρου πραγματοποιούνται απουσία του προσφεύγοντος και του εκπροσώπου του.

(6) Η [SIAC] μπορεί να κάνει δεκτή ή να απορρίψει την αντίρρηση του Secretary of State.

(7) Η [SIAC] οφείλει να κάνει δεκτή την αντίρρηση που υπέβαλε ο Secretary of State βάσει του άρθρου 37, οσάκις εκτιμά ότι η κοινοποίηση των επίμαχων στοιχείων είναι αντίθετη προς το γενικό συμφέρον.

(8) Οσάκις η [SIAC] κάνει δεκτή την αντίρρηση που υπέβαλε ο Secretary of State βάσει του άρθρου 37, οφείλει:

(a) να εξετάσει κατά πόσον πρέπει να διατάξει τον Secretary of State να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα σύνοψη των απόρρητων στοιχείων, και

(b) να εγκρίνει κάθε σύνοψη αυτού του είδους, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν περιέχει κάποια πληροφορία ούτε κάποιο άλλο στοιχείο, του οποίου η κοινοποίηση θα ήταν αντίθετη προς το γενικό συμφέρον.

(9) Όταν η [SIAC] δεν κάνει δεκτή την αντίρρηση που προέβαλε ο Secretary of State βάσει του άρθρου 37 ή τον διατάσσει να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα σύνοψη των απόρρητων στοιχείων,

(a) ο Secretary of State δεν οφείλει να κοινοποιήσει τα στοιχεία αυτά ή τη σύνοψη αυτή, αλλά

(b) εάν δεν το πράξει, η [SIAC] δύναται, σε ακροαματική διαδικασία κατά τη διάρκεια της οποίας ο Secretary of State και ο ειδικός δικηγόρος μπορούν να υποβάλουν παρατηρήσεις,

(i) εφόσον εκτιμά ότι τα προς σύνοψη στοιχεία ή άλλα δεδομένα θα μπορούσαν να θίξουν τα επιχειρήματα του Secretary of State ή να είναι προς όφελος του προσφεύγοντος, να διατάξει τον Secretary of State να μην επικαλεσθεί τα σημεία αυτά στα επιχειρήματά του, ή να προβεί σε υποχωρήσεις ή να λάβει άλλα μέτρα, σύμφωνα με τις υποδείξεις της [SIAC],

ή

(ii) σε κάθε άλλη περίπτωση, να διατάξει τον Secretary of State να μην επικαλεσθεί τα επίμαχα στοιχεία ή (ενδεχομένως) τα άλλα προς σύνοψη δεδομένα κατά τη διαδικασία.»

21 Το άρθρο 47, παράγραφοι 2 έως 4, του κανονισμού διαδικασίας της SIAC προβλέπει:

«(2) Η [SIAC] πρέπει να καταγράψει την απόφασή της, καθώς και τους λόγους αυτής.

(3) Η [SIAC] πρέπει, εντός ευλόγου προθεσμίας, να κοινοποιήσει στα μέρη έγγραφο περιέχον την απόφασή της καθώς και, εφόσον και στο μέτρο που είναι δυνατόν να το πράξει δίχως να δημοσιοποιήσει πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το γενικό συμφέρον, τους λόγους αυτής.

(4) Οσάκις το έγγραφο της παραγράφου 3 δεν περιέχει όλους τους λόγους της αποφάσεώς της, η [SIAC] πρέπει να κοινοποιήσει στον Secretary of State και στον ειδικό δικηγόρο χωριστό έγγραφο που να περιέχει τους λόγους αυτούς.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

22 Ο ZZ έχει τόσο τη γαλλική όσο και την αλγερινή υπηκοότητα. Είναι παντρεμένος από το 1990 με Βρετανίδα υπήκοο, με την οποία είχε οκτώ τέκνα ηλικίας από 9 έως 20 ετών κατά τον χρόνο που υποβλήθηκε η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως. Από το 1990 έως το 2005 ο ZZ διέμενε νομίμως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το 2004 το Secretary of State αναγνώρισε δικαίωμα μόνιμης διαμονής στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους.

23 Αφότου ο ZZ εγκατέλειψε το Ηνωμένο Βασίλειο για να μεταβεί στην Αλγερία, τον Αύγουστο του 2005, ο Secretary of State αποφάσισε να του απαγορεύσει την είσοδο στο Ηνωμένο Βασίλειο, με το αιτιολογικό ότι η παρουσία του ήταν επιβλαβής για το δημόσιο συμφέρον. Η SIAC διαπίστωσε στην απόφασή της ότι ο ZZ δεν είχε δικαίωμα προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως.

24 Τον Σεπτέμβριο του 2006 ο ZZ μετέβη στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου το Secretary of State είχε λάβει, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 1, της κανονιστικής πράξεως περί μεταναστεύσεως, απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου για λόγους δημόσιας ασφάλειας (στο εξής: επίδικη απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου). Κατόπιν της εν λόγω αποφάσεως ο ZZ παραπέμφθηκε στην Αλγερία. Κατά την ημερομηνία υποβολής της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, διέμενε στη Γαλλία.

25 Ο ZZ άσκησε προσφυγή κατά της επίδικης αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου, η οποία απορρίφθηκε από τη SIAC με την αιτιολογία ότι η απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου εδικαιολογείτο από επιτακτικούς λόγους δημόσιας ασφάλειας. Ενώπιον της SIAC ο ZZ εκπροσωπήθηκε από έναν solicitor και έναν barrister της επιλογής του (στο εξής: προσωπικοί σύμβουλοι).

26 Στο πλαίσιο εκδικάσεως της εν λόγω προσφυγής ο Secretary of State αντιτάχθηκε στην κοινοποίηση στον ZZ των στοιχείων στα οποία στήριξε την αντίθεσή του στην προσφυγή του δεύτερου. Σύμφωνα με τους κανόνες διαδικασίας που εφαρμόζονται στη SIAC, διορίσθηκαν δύο ειδικοί δικηγόροι για να εκπροσωπήσουν τα συμφέροντα του ZZ. Τούτοι συζήτησαν μαζί του βάσει «δημοσίων αποδείξεων».

27 Εν συνεχεία, οι μη κοινοποιηθείσες στον ZZ πληροφορίες επί των οποίων είχε βασισθεί η επίδικη απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου κοινοποιήθηκαν στους ειδικούς αυτούς δικηγόρους, στους οποίους απαγορεύθηκε, ως εκ τούτου, να ζητήσουν από τον ZZ ή από τους προσωπικούς συμβούλους του νέες οδηγίες καθώς και να τους παράσχουν πληροφορίες, χωρίς την άδεια της SIAC. Υπό την επιφύλαξη των περιορισμών αυτών, οι εν λόγω ειδικοί δικηγόροι εξακολούθησαν να εκπροσωπούν τα συμφέροντα του ZZ ενώπιον της SIAC ως προς τις «απόρρητες αποδείξεις».

28 Για την εξέταση της αντιρρήσεως του Secretary of State να κοινοποιηθούν στον προσφεύγοντα ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία, η SIAC διεξήγαγε συζήτηση, η οποία έλαβε χώρα κεκλεισμένων των θυρών, απουσία του ZZ και των δικηγόρων του, αλλά παρουσία των ειδικών του δικηγόρων. Η SIAC προσδιόρισε, οριστικώς, σε ποιο βαθμό η κοινοποίηση στον ZZ των «απόρρητων αποδείξεων» τις οποίες επικαλέστηκε ο Secretary of State θα ήταν αντίθετη προς το γενικό συμφέρον.

29 Εν συνεχεία, έλαβε χώρα ακροαματική διαδικασία επί της προσφυγής του ZZ, εν μέρει δημοσίως και εν μέρει κεκλεισμένων των θυρών. Οι συζητήσεις κεκλεισμένων των θυρών διεξήχθησαν απουσία του ZZ και των συνηγόρων του, αλλά παρουσία των ειδικών δικηγόρων, οι οποίοι υπέβαλαν παρατηρήσεις για λογαριασμό του ZZ.

30 Η SIAC απέρριψε την προσφυγή του ZZ και εξέδωσε μία απόφαση «δημόσια» και μία «απόρρητη», η οποία κοινοποιήθηκε αποκλειστικώς στον Secretary of State και στους ειδικούς δικηγόρους του ZZ. Στη δημόσιά της απόφαση η SIAC διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι «λίγοι εκ των λόγων που έγιναν δεκτοί εις βάρος του [ZZ]» του είχαν ανακοινωθεί και ότι αυτοί οι λόγοι δεν αφορούσαν «τα βασικά ζητήματα».

31 Επιπλέον, από τη δημόσια απόφαση προκύπτει ότι η SIAC ήταν πεπεισμένη ότι ο ZZ εμπλεκόταν σε δραστηριότητες του δικτύου «Groupe Islamique Armé» και ότι είχε εμπλακεί σε τρομοκρατικές δραστηριότητες το 1995 και το 1996. Όσον αφορά τα πραγματικά στοιχεία που αποκαλύφθηκαν σχετικά με τον ZZ, από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι στο Βέλγιο βρέθηκαν αντικείμενα που ο ίδιος είχε ομολογήσει ότι έχει ή είχε στην κυριότητά του σε χώρους που μίσθωνε γνωστός εξτρεμιστής, στους οποίους εντοπίσθηκαν, μεταξύ άλλων, ποσότητες όπλων και πυρομαχικών. Όσον αφορά ορισμένα άλλα περιστατικά που προέβαλε ο Secretary of State, όπως, μεταξύ άλλων, διαμονή στην Ιταλία και το Βέλγιο, επαφές με ορισμένα πρόσωπα και κατοχή σημαντικών χρηματικών ποσών, η SIAC έκρινε, σε ορισμένο βαθμό, ως αξιόπιστη και λυσιτελή τη θέση που έλαβε ο ZZ και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε. Εντούτοις, η εκ μέρους του αμφισβήτηση της εμπλοκής του στις δραστηριότητες του προαναφερθέντος δικτύου δεν έγινε δεκτή από τη SIAC, για λόγους που παρατέθηκαν ιδίως στην απόρρητη απόφαση.

32 Η SIAC κατέληξε στο συμπέρασμα στη δημόσια απόφασή της ότι «για λόγους που διευκρινίζονται μόνο στην απόρρητη απόφαση, η [SIAC] είναι πεπεισμένη ότι η προσωπική συμπεριφορά του ZZ αποτελεί πραγματική, ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας, και συγκεκριμένα της δημόσιας ασφάλειας, και ότι τούτο υπερκεράζει το δικαίωμα του προσφεύγοντος και της οικογένειάς του να διάγουν τον οικογενειακό τους βίο στο Ηνωμένο Βασίλειο».

33 Ο ZZ άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Στην από 19 Απριλίου 2011 απόφασή του η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της κατ' έφεση διαδικασίας και με την οποία αποφασίσθηκε η ανάγκη υποβολής της υπό κρίση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) διαπίστωσε ότι οι αποφάσεις της SIAC περιελάμβαναν στο σύνολό τους εκτιμήσεις σχετικές με πραγματικά περιστατικά και συλλογισμούς στους οποίους μπορούσε ευλόγως να βασισθεί το εν λόγω συμπέρασμα της SIAC. Υπό αυτές τις συνθήκες, η SIAC αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της. Εντούτοις, το εν λόγω Court of Appeal ζητεί να διευκρινισθεί αν η SIAC μπορούσε να μην κοινοποιήσει στον ZZ τους λόγους στους οποίους βασίσθηκε η επίμαχη απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Απαιτεί η αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 346, παράγραφος 1, στοιχείο α', της [ΣΛΕΕ], δικαστήριο επιληφθέν προσφυγής κατά αποφάσεως που απαγορεύει την είσοδο πολίτη της Ένωσης σε κράτος μέλος για λόγους δημόσιας τάξεως και ασφάλειας κατά το παράρτημα VI της οδηγίας 2004/38 να εξετάζει αν ο εν λόγω πολίτης της Ένωσης γνωρίζει το ουσιαστικό περιεχόμενο των σε βάρος του λόγων, μολονότι οι αρχές του κράτους μέλους και το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο κρίνουν, κατόπιν αξιολογήσεως του συνόλου των στοιχείων εις βάρος του πολίτη της Ένωσης στα οποία στηρίχθηκαν οι αρχές του κράτους μέλους, ότι η κοινοποίηση των εις βάρος του λόγων είναι αντίθετη προς το συμφέρον εθνικής ασφάλειας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού

35 Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη από δύο απόψεις. Αφενός, η προσφυγή του ZZ κατά της αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου ήταν απαράδεκτη, δεδομένου ότι η ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως δεν θα του απέφερε πράγματι όφελος λόγω του ότι η είσοδός του στο Ηνωμένο Βασίλειο αποκλείσθηκε εν πάση περιπτώσει με την απόφαση του Αυγούστου 2005, η οποία πρέπει να θεωρηθεί νόμιμη. Ως εκ τούτου, το υποβληθέν ερώτημα στερείται πρακτικής λυσιτέλειας στην υπόθεση της κύριας δίκης και είναι επομένως απαράδεκτο. Αφετέρου, από τα άρθρα 4, παράγραφος 2, ΣΕΕ και 346, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η ασφάλεια του κράτους εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών. Το υποβληθέν ερώτημα αφορούσε κατά συνέπεια ζήτημα διεπόμενο από το εθνικό δίκαιο και για τον λόγο αυτό δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Ένωσης.

36 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, η οποία στηρίζεται σε σαφή διάκριση των λειτουργιών των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, η διαπίστωση και η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του εθνικού δικαστή, όπως και η ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου. Ομοίως, απόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της υποθέσεως, αν τα ερωτήματα που υποβάλλει στο Δικαστήριο είναι αναγκαία και κρίσιμα. Συνεπώς, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται, κατ' αρχήν, να απαντήσει (βλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2012, C-553/11, Rintisch, σκέψη 15 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

37 Το Δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αίτηση που έχει υποβάλει το εθνικό δικαστήριο μόνον όταν προδήλως προκύπτει ότι η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή επίσης όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (βλ., απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, C-188/10 και C-189/10, Melki και Abdeli, Συλλογή 2010, σ. I-5667, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

38 Διαπιστώνεται ότι τούτο δεν συντρέχει εν προκειμένω. Ειδικότερα, αφενός, το υποβληθέν ερώτημα αφορά την ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενου σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη. Αφετέρου, το εν λόγω ερώτημα τίθεται στο πλαίσιο πραγματικής ένδικης διαφοράς που έχει ως αντικείμενο τη νομιμότητα αποφάσεως απαγορεύσεως της εισόδου, κατ' εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας, από τον Secretary of State κατά του ZZ. Επιπλέον, μολονότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να θεσπίσουν τα κατάλληλα μέτρα για την προάσπιση της εσωτερικής και εξωτερικής τους ασφάλειας, ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι τα μέτρα αυτά διαφεύγουν πλήρως της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2009, C-387/05, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2009, σ. I-11831, σκέψη 45).

39 Κατά συνέπεια, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

40 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί, κατ' ουσία, αν το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο επιληφθέν προσφυγής πολίτη της Ένωσης κατά αποφάσεως απαγορεύσεως της εισόδου η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27, παράγραφος 1, της ίδιας

οδηγίας πρέπει να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο το ουσιαστικό περιεχόμενο των λόγων δημόσιας ασφάλειας στις οποίες στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση όταν η αρμόδια εθνική αρχή προβάλλει ενώπιον του συγκεκριμένου δικαστηρίου ότι λόγοι που σχετίζονται με την ασφάλεια του κράτους αποκλείουν τέτοιου είδους κοινοποίηση.

41 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ευθύς εξαρχής ότι, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο Secretary of State, καθ' ύλην αρμόδια εθνική αρχή, δεν γνωστοποίησε στον ZZ την ακριβή και πλήρη αιτιολογία στην οποία βασίσθηκε η επίδικη απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου, η οποία ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38. Κατά την ενώπιον της SIAC διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ελέγχονται, σύμφωνα με το σύστημα που θέτει σε εφαρμογή η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, τέτοιου είδους αποφάσεις, ο Secretary of State επικαλέστηκε τον απόρρητο χαρακτήρα των στοιχείων στα οποία βάσισε την αντίθεσή του στην προσφυγή του ZZ.

42 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας της SIAC, κατά την άσκηση των καθηκόντων της αυτή διασφαλίζει ότι δεν δημοσιοποιούνται πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το συμφέρον εθνικής ασφάλειας. Επιπλέον, το εν λόγω δικαστήριο ορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 37, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, ειδικό δικηγόρο για την εκπροσώπηση των συμφερόντων του προσφεύγοντος οσάκις ο Secretary of State ζητεί ενώπιον του συγκεκριμένου δικαστηρίου να τηρηθεί ο απόρρητος χαρακτήρας των αποδεικτικών στοιχείων επίκληση των οποίων γίνεται στο πλαίσιο της προσφυγής. Ο εν λόγω δικηγόρος υποβάλλει, κατά το άρθρο 35 του εν λόγω κανονισμού, παρατηρήσεις σε κάθε ακροαματική διαδικασία από την οποία αποκλείεται ο προσφεύγων, προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία, προβαίνει στην κατ' αντιπαράσταση εξέταση μαρτύρων και υποβάλλει γραπτές παρατηρήσεις στη SIAC.

43 Ο Secretary of State υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 37, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας της SIAC, να καταθέσει σε αυτή και να κοινοποιήσει στον ειδικό δικηγόρο αντίγραφο των απορρήτων στοιχείων καθώς και δήλωση στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους αντιτίθεται στην κοινοποίησή τους. Επιπλέον, στον Secretary of State απόκειται, δυνάμει του εν λόγω άρθρου 37, παράγραφος 4, να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα περιγραφή των εν λόγω απόρρητων στοιχείων σε περίπτωση που και στον βαθμό που αυτό είναι δυνατό, χωρίς να κοινοποιήσει πληροφορίες κατά τρόπο αντίθετο προς το γενικό συμφέρον. Η αντίρρηση του Secretary of State στην κοινοποίηση των εν λόγω στοιχείων στον προσφεύγοντα υπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 38 της ίδιας κανονιστικής πράξεως, στον έλεγχο της SIAC, στο πλαίσιο του οποίου ο Secretary of State και ο ειδικός δικηγόρος έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις.

44 Δυνάμει του άρθρου 36 του κανονισμού διαδικασίας της SIAC, ο ειδικός δικηγόρος δεν δύναται να επικοινωνεί με τον προσφεύγοντα αφότου του κοινοποιηθούν στοιχεία, ως προς την κοινοποίηση των οποίων στον προσφεύγοντα ο Secretary of State εξέφρασε αντίρρηση. Εντούτοις, μπορεί να ζητήσει από τη SIAC οδηγίες που του επιτρέπουν να επικοινωνεί με τον προσφεύγοντα.

45 Το αιτούν δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο το προδικαστικό ερώτημα λαμβάνοντας υπόψη ακριβώς την προεκτεθείσα εθνική διαδικασία.

46 Το άρθρο 30, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 προβλέπει, όσον αφορά το περιεχόμενο και την αιτιολογία που απαιτούνται για κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, όπως η επίδικη απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου, ότι η απόφαση αυτή πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στους ενδιαφερόμενους κατά τρόπο που να τους επιτρέπει να κατανοήσουν το περιεχόμενο και τις συνέπειες της αποφάσεως. Επιπλέον, κατά το άρθρο 30, παράγραφος 2, οι ακριβείς λόγοι δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση που τους αφορούν γνωστοποιούνται πλήρως και εγγράφως στους ενδιαφερομένους, εκτός αν λόγοι ασφαλείας του κράτους αντιτίθενται στην κοινοποίηση.

47 Το άρθρο 31 της εν λόγω οδηγίας επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν, στο πλαίσιο της εσωτερικής τους έννομης τάξεως, τα αναγκαία μέτρα, ώστε οι πολίτες της Ένωσης να έχουν πρόσβαση σε δικαστικές και, ενδεχομένως, σε διοικητικές διαδικασίες προσφυγών, προκειμένου να προσβάλλουν τις αποφάσεις που περιορίζουν το δικαίωμά τους για ελεύθερη κυκλοφορία και ελεύθερη διαμονή εντός των κρατών μελών (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2012, C-249/11, Byankov, σκέψη 53). Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, οι διαδικασίες προσφυγών επιτρέπουν τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως καθώς και του πραγματικού πλαισίου και των περιστάσεων επί των οποίων βασίζεται το προτεινόμενο μέτρο.

48 Προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να μπορεί πράγματι να ασκήσει τα ένδικα μέσα που προβλέπουν οι νομοθεσίες των κρατών μελών, η αρμόδια εθνική αρχή υποχρεούται, όπως ορίζει το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38, να του γνωστοποιήσει πλήρως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας τους ακριβείς λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά.

49 Μόνον κατά παρέκκλιση επιτρέπει το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38 στα κράτη μέλη να περιορίζουν τις κοινοποιούμενες στον ενδιαφερόμενο πληροφορίες για λόγους ασφαλείας του κράτους. Ως παρέκκλιση από τον κανόνα του προηγούμενου σημείου, η εν λόγω διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς, χωρίς να καθίσταται άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.

50 Ακριβώς στο πλαίσιο αυτό είναι σκόπιμο να κριθεί αν και σε ποιον βαθμό τα άρθρα 30, παράγραφος 2, και 31 της οδηγίας 2004/38 επιτρέπουν τη μη κοινοποίηση της ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας αποφάσεως που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της ίδιας οδηγίας, οι διατάξεις της οποίας πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο σύμφωνο με τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 47 του Χάρτη.

51 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι κατά την εν λόγω σύμφωνη ερμηνεία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σημασία του θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη, όπως αυτή προκύπτει από την όλη οικονομία του συστήματος που καθιερώνει η οδηγία. Μεταξύ άλλων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι μολονότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη επιτρέπει ασφαλώς περιορισμούς κατά την άσκηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει, η διάταξη αυτή απαιτεί ωστόσο κάθε περιορισμός να σέβεται, ιδίως, το βασικό περιεχόμενο του επίμαχου θεμελιώδους δικαιώματος και επιτάσσει, επιπλέον, οποιοσδήποτε περιορισμός να επιβάλλεται τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, εφόσον είναι αναγκαίος και εξυπηρετεί πραγματικά σκοπούς γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση.

52 Επομένως, η ερμηνεία των άρθρων 30, παράγραφος 2, και 31 της οδηγίας 2004/38, υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη, δεν μπορεί να συνεπάγεται την παραγνώριση του επιπέδου προστασίας που εγγυάται ο Χάρτης κατά τον τρόπο που περιγράφηκε στην προγενέστερη σκέψη.

53 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος είναι σε θέση να γνωρίζει το αιτιολογικό της διοικητικής απόφασης που τον αφορά είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχει γνωστοποιηθεί το αιτιολογικό αυτό κατόπιν αίτησής του, χωρίς να θίγεται η εξουσία του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή την κοινοποίηση αυτή (αποφάσεις της 17ης Μαρτίου 2011, C-372/09 και C-373/09, Peñarroja Fa, Συλλογή 2011, σ. I-1785, σκέψη 63, καθώς και της 17ης Νοεμβρίου 2011, C-430/10, Gaydarov, Συλλογή 2011, σ. I-11637, σκέψη 41), προκειμένου να του παρασχεθεί η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι πρόσφορο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρως η δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της οικείας εθνικής αποφάσεως (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 1987, 222/86, Heylens κ.λπ., Συλλογή 1987, σ. 4097, σκέψη 15, καθώς και της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψη 337).

54 Ασφαλώς, ενδέχεται να αποδειχθεί αναγκαίο τόσο στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας όσο και ένδικης διαδικασίας να μην γνωστοποιήσει στους ενδιαφερομένους ορισμένα στοιχεία, ιδίως, λαμβανομένων υπόψη επιτακτικών λόγων αναγόμενων στην ασφάλεια του κράτους (βλ., επ' αυτού, απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 342).

55 Όσον αφορά την ένδικη διαδικασία, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι σύμφωνα με την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των προβλεπόμενων από το άρθρο 47 του Χάρτη δικαιωμάτων άμυνας, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν γνώση των εγγράφων ή των παρατηρήσεων που υποβάλλονται στο δικαστήριο για να επηρεάσουν την απόφασή του και να εκφέρουν σχετικώς τη γνώμη τους (αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-450/06, Varec, Συλλογή 2008, σ. I-581, σκέψη 45· της 2ας Δεκεμβρίου 2009, C-89/08 P, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., Συλλογή 2009, σ. I-11245, σκέψη 52, καθώς και της 21ης Φεβρουαρίου 2013, C-472/11, Banif Plus Bank, σκέψη 30· βλ. επίσης, όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, ΕΔΔΑ, απόφαση Ruiz-Mateos κατά Ισπανίας της 23ης Ιουνίου 1993, σειρά A αριθ. 262, § 63).

56 Θα παραβιαζόταν το θεμελιώδες δικαίωμα για πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία σε περίπτωση θεμελιώσεως δικαστικής αποφάσεως σε πραγματικά περιστατικά και έγγραφα των οποίων οι διάδικοι ή ένας εξ αυτών δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση και επί των οποίων δεν είχαν, συνεπώς, τη δυνατότητα να τοποθετηθούν (προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

57 Εντούτοις, αν εθνική αρχή αποκλείσει, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της «ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας» αποφάσεως που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38 επικαλούμενη λόγους αναγόμενους στην ασφάλεια του κράτους, το αρμόδιο δικαστήριο του οικείου κράτους μέλους οφείλει να έχει στη διάθεσή του και να εφαρμόσει μεθόδους και δικονομικούς κανόνες που να συμβιβάζουν, αφενός, την εύλογη ανάγκη ασφάλειας των πηγών πληροφόρησης που ελήφθησαν υπόψη κατά την έκδοση τέτοιου είδους αποφάσεως και, αφετέρου, την ανάγκη διασφαλίσεως επαρκούς προστασίας των διαδικαστικών δικαιωμάτων του διαδίκου, όπως το δικαίωμα ακροάσεως καθώς και την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 344).

58 Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προβλέπουν, αφενός, αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο τόσο της υπάρξεως και του βάσιμου των λόγων που επικαλείται η εθνική αρχή για λόγους ασφάλειας του κράτους όσο και της νομιμότητας της αποφάσεως που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38, καθώς και, αφετέρου, σχετικούς με τον εν λόγω έλεγχο μεθόδους και δικονομικούς κανόνες, όπως οι μνημονευόμενοι στην προηγούμενη σκέψη.

59 Στο πλαίσιο του προβλεπόμενου στο άρθρο 31 της οδηγίας 2004/38 δικαστικού ελέγχου αποφάσεως που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της ίδιας οδηγίας, στα κράτη μέλη απόκειται να θεσπίσουν τις διατάξεις που θα παράσχουν στον αρμόδιο να ελέγξει τη νομιμότητα της επίμαχης αποφάσεως δικαστή τη δυνατότητα να λάβει γνώση του συνόλου των σχετικών λόγων και αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη απόφαση.

60 Όσον αφορά τις απαιτήσεις που πρέπει να πληροί ο δικαστικός έλεγχος της υπάρξεως και του βάσιμου των λόγων που επικαλείται η αρμόδια εθνική αρχή και ανάγονται στην ασφάλεια του οικείου κράτους μέλους, πρέπει να μπορεί ένας δικαστής να εξακριβώνει τους λόγους που αποκλείουν την κοινοποίηση της «ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας» της επίμαχης αποφάσεως καθώς και των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων.

61 Επομένως, στην αρμόδια εθνική αρχή εναπόκειται να αποδείξει, κατά τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες, ότι η ασφάλεια του κράτους θα διέτρεχε πράγματι κίνδυνο από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της «ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας» αποφάσεως ληφθείσας κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38 καθώς και των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2009, C-284/05, Επιτροπή κατά Φινλανδίας, Συλλογή 2009, σ. I-11705, σκέψεις 47 και 49). Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει τεκμήριο υπέρ της υπάρξεως και του βάσιμου των λόγων που επικαλείται μια δημόσια αρχή.

62 Συναφώς, το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο πρέπει να εξετάζει κατά τρόπο ανεξάρτητο το σύνολο των νομικών και των πραγματικών στοιχείων που επικαλείται η αρμόδια εθνική αρχή και πρέπει να αξιολογεί, σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες, αν η ασφάλεια του κράτους αποκλείει τέτοιου είδους κοινοποίηση.

63 Αν το εν λόγω δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ασφάλεια του κράτους δεν αποκλείει την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της «ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας» αποφάσεως περί απαγορεύσεως της εισόδου που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38, παρέχει στην αρμόδια εθνική αρχή τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο τους υπόλοιπους λόγους και τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία. Αν η εν λόγω αρχή δεν επιτρέψει τη γνωστοποίησή τους, το δικαστήριο θα εξετάσει τη νομιμότητα τέτοιου είδους αποφάσεως αποκλειστικώς βάσει των λόγων και των αποδεικτικών στοιχείων που του κοινοποιήθηκαν.

64 Αντιθέτως, αν αποδειχθεί ότι η ασφάλεια του κράτους αποκλείει πράγματι την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο των συγκεκριμένων λόγων, ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας αποφάσεως που ελήφθη κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38, όπως ο προβλεπόμενος στο άρθρο 31, παράγραφος 1, αυτής έλεγχος, πρέπει, κατόπιν των επισημάνσεων στις σκέψεις 52 και 57 της παρούσας αποφάσεως, να διενεργείται στο πλαίσιο διαδικασίας που να σταθμίζει προσηκόντως τις απαιτήσεις οι οποίες απορρέουν, αφενός, από την ασφάλεια του κράτους και, αφετέρου, από το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, περιορίζοντας στον απολύτως αναγκαίο βαθμό τις ενδεχόμενες παρεμβάσεις κατά την άσκηση του δικαιώματος αυτού.

65 Συναφώς, αφενός, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης τηρήσεως του άρθρου 47 του Χάρτη, η εν λόγω διαδικασία πρέπει να διασφαλίζει, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, την τήρηση της αρχής της αντιμωλίας, προκειμένου να παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να αμφισβητήσει τους λόγους στους οποίους βασίσθηκε η επίμαχη απόφαση καθώς και να υποβάλει παρατηρήσεις όσον αφορά τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία και, συνεπώς, να προβάλει λυσιτελώς τους αμυντικούς του ισχυρισμούς. Ιδίως, πρέπει να γνωστοποιείται εν πάση περιπτώσει στον ενδιαφερόμενο το ουσιαστικό περιεχόμενο των λόγων στους οποίους βασίσθηκε η απόφαση περί απαγορεύσεως της εισόδου κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της οδηγίας 2004/38, καθότι η ανάγκη κατοχυρώσεως της ασφάλειας του κράτους δεν μπορεί να στερήσει από τον ενδιαφερόμενο το δικαίωμά του ακροάσεως και, κατά συνέπεια, να καταστήσει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το δικαίωμα προσφυγής του, όπως το προβλεπόμενο στο άρθρο 31 της εν λόγω οδηγίας.

66 Αφετέρου, η στάθμιση του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της ανάγκης κατοχυρώσεως της ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους στην οποία βασίσθηκε το συμπέρασμα της προηγούμενης σκέψεως δεν ισχύει όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίζονται οι λόγοι που προβάλλονται ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου. Ειδικότερα, σε ορισμένες περιπτώσεις, η κοινοποίηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων ενδέχεται να θίγει κατά τρόπο άμεσο και ιδιαίτερο την ασφάλεια του κράτους, καθόσον μπορεί, μεταξύ άλλων, να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, την υγεία ή την ελευθερία ατόμων ή να αποκαλύψει τις ειδικές μεθόδους έρευνας που μετέρχονται οι εθνικές αρχές ασφάλειας και συνεπώς να παρακωλύσει σοβαρά ή ακόμη και να εμποδίσει τη μελλοντική άσκηση των καθηκόντων των εν λόγω αρχών.

67 Στο πλαίσιο αυτό, στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει αν και σε ποιον βαθμό οι περιορισμοί των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος που απορρέουν ιδίως από τη μη κοινοποίηση αποδεικτικών στοιχείων και της ακριβούς και πλήρους αιτιολογίας αποφάσεως που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 27 μπορούν να επηρεάσουν την αποδεικτική δύναμη απόρρητων αποδεικτικών στοιχείων.

68 Υπό αυτές τις συνθήκες, στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο απόκειται, αφενός, να μεριμνά ώστε το ουσιαστικό περιεχόμενο των λόγων στους οποίους βασίσθηκε η επίμαχη απόφαση να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο κατά τρόπο ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη να διατηρούνται απόρρητα τα αποδεικτικά στοιχεία και, αφετέρου, να καθορίσει τις συνέπειες που ενδέχεται να έχει δυνάμει του εθνικού δικαίου η ενδεχόμενη αθέτηση της εν λόγω υποχρεώσεως κοινοποιήσεως.

69 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 30, παράγραφος 2, και 31 της οδηγίας 2004/38, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη, έχουν την έννοια ότι απαιτούν όπως το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο μεριμνά ώστε η μη κοινοποίηση του ουσιαστικού περιεχομένου των λόγων στους οποίους βασίσθηκε απόφαση ληφθείσα κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της εν λόγω οδηγίας καθώς και των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων να περιορίζεται στον ελάχιστο δυνατό βαθμό και, εν πάση περιπτώσει, να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο το ουσιαστικό περιεχόμενο των συγκεκριμένων λόγων κατά τρόπο ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη να διατηρούνται απόρρητα τα αποδεικτικά στοιχεία.

Επί των δικαστικών εξόδων

70 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

Τα άρθρα 30, παράγραφος 2, και 31 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι απαιτούν όπως το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο μεριμνά ώστε η μη κοινοποίηση του ουσιαστικού περιεχομένου των λόγων στους οποίους βασίσθηκε απόφαση ληφθείσα κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 της εν λόγω οδηγίας καθώς και των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων να περιορίζεται στον ελάχιστο δυνατό βαθμό και, εν πάση περιπτώσει, να γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο το ουσιαστικό περιεχόμενο των συγκεκριμένων λόγων κατά τρόπο ώστε να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ανάγκη να διατηρούνται απόρρητα τα αποδεικτικά στοιχεία.

(υπογραφές)